

РЕШЕНИЕ

№ 7154

гр. София, 21.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **8602** по описа за **2023** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Директора на ТД „Митница“ – П., чрез юрк. С. Д. срещу Решение № 3259 от 10.07.2023 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, първи състав, постановено по НАХД № 2110/2022 г. С решението е отменено Наказателно постановление /НП/ № 2362 от 11.11.2021 г., издадено от директора на Териториална дирекция Митници П., с което на В. П. С., ЕГН: [ЕГН] е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 7133,84 лева за нарушение на чл. 233, ал. 2 от Закон за митниците /ЗМ/ и на основание чл. 233, ал. 6 ЗМ са отнети в полза на държавата стоките, предмет на нарушението – общо 28 бр. лекарствен продукт (хормон на растежа) „GENTROPIN“ 12 mg/ml.

С жалбата се релевират основания за отмяна на решението като постановено в противоречие с материалния закон и процесуалните правила. Касаторът счита, че неправилно и необосновано районният съд е достигнал до извод, че обвинителната теза на АНО е компрометирана до такава степен, че не може да се установи налице ли е административно нарушение. Посочва, че въпреки, че не е посочена разпоредбата за деклариране, на въпрос от страна на митническите органи дали лицето има нещо за деклариране, същият е отговорил отрицателно, а задължението за деклариране произтича от разпоредбата на чл. 66, ал. 1 ЗМ. Изтъква, че процесните стоки не са се

намирали в личния багаж на лицето, а в автомобила му, поради което неправилно районният съд е посочил разпоредбата на чл. 58, ал. 4 ЗДДС. Сочил, че нито предмитническите органи, нито по делото са представени доказателства от санкционираното лице, че стоките, предмет на нарушението са били за лична употреба, доколкото същите лекарствени продукти, които попадат в обхвата на Наредба № 4 от 04.03.2009 г. за условията и реда за предписване и отпускане на лекарствени продукти. Оспорва се извода на съда за нарушено право на защита. Моли съда да отмени въззивното решение и да потвърди изяло процесното НП.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът - В. П. С., не се явява и не се представлява. Не е изразено становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, XI касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл. 63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства СРС е установил следната фактическа обстановка: На 28.07.2021 г. на жалбоподателя е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 1635 за това, че на 28.07.2021 г., като е превозил през външна граница на Европейски съюз /KIPON EVROU GR/ без знанието и разрешението на митническите органи, укрита и недеklarирани общо 28 бр. лекарствен продукт – „Genotropin” 12 mg/ml. /хормон на растежа/, които били открити при извършена проверка на територията на Република България, на ГКПП „Капитан П. В.“ е извършил нарушение на чл. 233, ал. 2 ЗМ. Въз основа на така съставения акт било издадено и процесното НП.

За да отмени НП, от правна страна СРС е приел, че при издаване на НП са допуснати нарушения на процесуалните правила, посочени в чл. 36-46 и чл. 52-58 от ЗАНН. В описателната част не било описано въз основа на кой нормативен акт произтича задължението на С. да декларира процесните стоки, а в случая е следвало да бъде посочено, че същото произтича от чл. 58, ал. 4 от ЗДДС вр. чл 51а, ал. 2, предл. 2 от Правилника за прилагане на ЗДДС. Прието е още, че доколкото стоките, предмет на нарушението са лекарствени продукти, АНО е следвало да прецени разпоредбите на Наредба № 4 от 04.03.2009 г. за условията и реда за предписване и отпускане на лекарствени продукти

Решението на районния съд е правилно като краен резултат.

Споделя се извода на районния съд, че в случая при издаване на НП е допуснато съществено процесуално нарушение, довело до ограничаване правото на защита на санкционираното лице, представляващи самостоятелно основание за отмяна на процесното НП. В случая обаче, както е посочено в касационната жалба, материалноправната разпоредба, която вменява задължение за деклариране на процесните стоки е чл. 66, ал. 1 от ЗМ, а не както е посочено от районния съд - чл. 58, ал. 4 ЗДДС. Преминаване на митнически контрол, действащо е задължение за деклариране на въвежданите стоки, респ. изнасяни от лицата, установено с материалната разпоредба на чл. 66, ал. 1 от ЗМ - общото задължение и в частност това

за писмено деклариране, произтичащо от чл. 68, вр. чл. 62 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 - приложим за конкретното нарушение.

Действително и в настоящия случай липсва точно и ясно описание на нарушението, в тази връзка се споделят правните мотиви на районния съд. Спазването на изискванията на чл. 42, т. 4 и чл. 57, т. 5, т. 6 ЗАНН служи за очертаване кръга на доказателственорелевантните факти, за преценка относно правилността на правната квалификация на нарушението, както и гарантира възможността на нарушителя да разбере фактическите и правни рамки на административното обвинение, респ. упражняване на правото му на защита в производството в пълен обем. Нарушаването им пък е пречка за съда да провери волята на административнонаказващия орган и прави невъзможно упражняването на съдебен контрол за законност и правилност на издаденото наказателно постановление, доколкото в съдебната фаза на производството следва да бъде установено съответствието на твърденията, обективирани в НП, с обективната действителност и доказателствената съвкупност.

Предвид изложеното, настоящата касационна инстанция намира, че не са налице наведените от оспорващия отменителни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК. Решението на районния съд е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК, Административен съд София - град, XI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 10.07.2023 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, първи състав, постановено по НАХД № 2110/2022 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.